

**FRANK (72) FIETST AL VIJFTIG JAAR
ALLEEN DE HELE WERELD OVER**

“FIETSEN GEEFT ZO’N BEVRIJDEND GEVOEL”

Als twintiger kwam Frank van Rijn er al snel achter dat een doorsnee leven hem niet lag. Hij richtte zijn leven in op zijn grote liefde: reizen per fiets. In vijftig jaar fietste hij meer dan een half miljoen kilometer. Over zijn avonturen schrijft hij boeken. Nu wacht hij thuis tot hij weer ‘mag’.

Een onverhard bospad door een recreatiepark in Doldersum leidt naar het huis van wereldfietser Frank van Rijn. Regen druipt van de bladeren. Hoge bomen hullen de tuin in schemering. Het is niet het weer dat Frank verleidt tot een fietstocht. Hij heeft een hekel aan regen, wolken, kou en wind. Niet dat hij een doetje is. Integendeel. Hij heeft inmiddels een half miljoen kilometers op de teller staan en doorkruiste 125 landen op alle continenten. Met uitzondering van Antarctica (“Te koud!”).

‘GELUKKIG HADDEN ZE WATER’

De bergpassen van de Himalaya of Andes bedwingen? Zeshonderd kilometer fietsen door het mulle zand van de loeihete Sahara? Frank geniet ervan. “Die tocht door de woestijn was spannend. Ik kon niet voor de hele rit water meenemen en moest erop gokken dat er genoeg jeeeps voorbij zouden rijden om mij van water te voorzien. Gelukkig gebeurde dat,

gemiddeld ongeveer drie per dag. Anders had ik het loodje gelegd en dit interview niet kunnen doen”. Sinds half februari is hij weer terug van een fietsreis in West-Afrika en werkt nu thuis aan een boek over Zuid-Amerika. Als de zon zich na een ochtend schrijven laat zien, pakt Frank zijn fiets uit de schuur voor een rondje in Drenthe. “Ik geniet nog steeds van de natuur in Nederland. Dat ik op de Himalaya ben geweest, wil niet zeggen dat ik de Ardennen niet meer kan waarderen. Het is minder spectaculair, maar toch nog steeds mooi.”

‘EEN BEVRIJDEND GEVOEL’

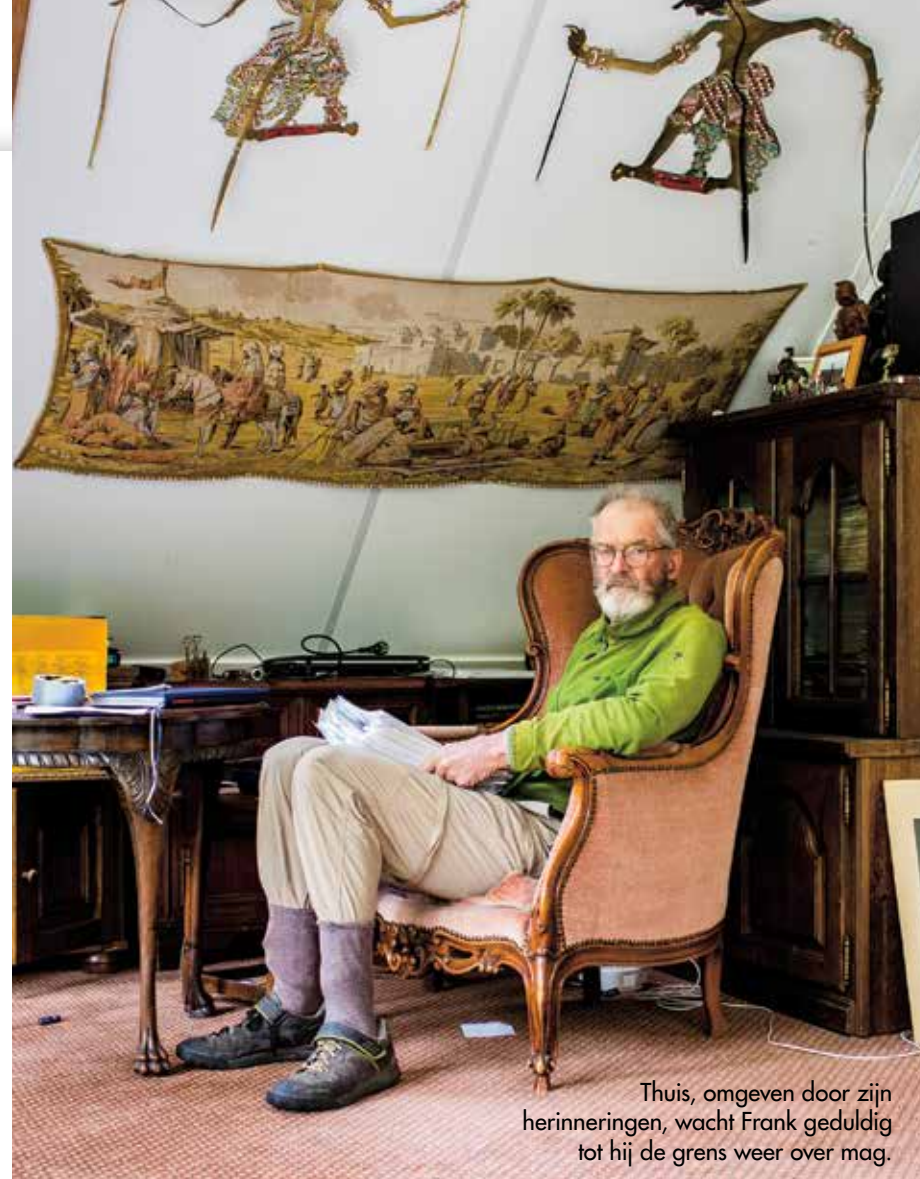
Als jongen van zestien maakte Frank al fietstochten rondom Steenwijk. Al gauw wilde hij niet meer met zijn ouders mee op autovakantie. “Ik reisde liever op de fiets. Dat gaf een enorm bevrijdend gevoel. In 1971 fietste ik met een vriend 2.400 kilometer door Europa. Na mijn studie elektrotechniek besloot ik er nog een jaar tussenuit te gaan voordat ik mijn dagen op kantoor zou gaan slijten. Ik fietste 24.000 kilometer van Zuid-Amerika tot in de Verenigde Staten.” Frank zag in dat hij naast fietsen ook werk moest gaan maken van zijn toekomst.

Een half miljoen kilometers naar alle uithoeken van de wereld.

Frank blijft in conditie door ritjes in Drenthe en ook daarvan geniet hij volop!

Thuis, omgeven door zijn herinneringen, wacht Frank geduldig tot hij de grens weer over mag.

Tekst: MARLOES DE MOOR

Foto's: MARIEKE VAN DER HEUDEN

heeft hij er vijftien geschreven. Die staan vol avonturen, anekdotes en scherpe observaties. Niet altijd zat het mee. Zo wist hij, door flink te demarreren, te ontsnappen aan een groep bandieten in India. In Burkina Faso werd hij onder bedreiging van kapmessen en een pistool van zijn geld en paspoort beroofd en met zijn eigen fietsbanden aan een boom vastgebonden. Na zo'n beroving of een lelijke val met zijn fiets, die hem in het ziekenhuis deed belanden, heeft hij heus wel eens overwogen naar huis te gaan. Maar nooit deed hij het. “Dit soort tegenslagen wegen bij lange na niet op tegen alle leuke en interessante dingen die ik heb meegemaakt. Ik heb zo veel gastvrije, interessante mensen ontmoet en van alles geleerd over andere culturen. Door die ontmoetingen voelde ik me nooit alleen tijdens mijn reizen.”

‘IK KAN GOED ALLEEN ZIJN’

‘Ben je getrouwd? Heb je kinderen?’

zijn altijd de eerste vragen die ze hem stellen. “Als mensen uit andere culturen horen dat ik geen gezin heb, hebben ze medelijden met me. Dan probeer ik uit te leggen dat het niet erg is, dat het een bewuste keuze is om zo te leven. Ik kan goed alleen zijn.” Tijdens eenzame fietstochten over eindeloze, rechte stukken gaat er van alles door zijn hoofd. “Dan denk ik een bepaalde theorie uit, maak ingewikkelde berekeningen of bedenk wat ik in een volgend boek zal schrijven. Op zware routes over stenen of door mul zand is het anders: dan concentreer ik me op de weg.” Frank hoopt met zijn verhalen anderen te inspireren om ook te gaan fietsen. “Het is duurzaam, gezond en je ziet veel. Ik kan het iedereen aanraden.” Uitgefietst is hij nog lang niet. Hij popelt om in juni weer te vertrekken, als de coronamaatregelen het toelaten. “Ik wil dan in drie maanden vanuit hier naar Istanbul fietsen.” ■

“Uiteindelijk werd ik invaldocent natuurkunde. Dat heb ik driekwart jaar gedaan.” Zijn liefde voor het wereldfietsen was intussen zodanig ontvlamd dat hij een volgende baan als natuurkundedocent slechts een halfjaar volhield. Meteen erna zat hij alweer op de fiets naar Bali.

‘HET HOEFT NIET SNEL TE GAAN’

De baan kwam er niet meer. Zijn leven raakte steeds meer vergroeid met zijn zwaarbepakte fiets. Na korte periodes thuis volgde al gauw weer een nieuw avontuur. “Uren in een bus of trein is niks voor mij. Met een fiets ben je vrijer. Je kunt overal komen, al moet je soms over bergen, onverharde paden, door mul zand of keien. Het gaat niet heel snel, maar dat hoeft ook niet. Onderweg slaap ik in een tent, eenvoudig hotel of bij mensen thuis.”

HET ZIT NIET ALTIJD MEE...

Tijdens elke fietstocht houdt Frank een dagboek bij. Dat leidde in 1989 tot zijn eerste boek. Inmiddels

Meer informatie over Frank en zijn boeken is te vinden op de website frankvanrijn.nl

